

VANWEGE HET NIET VERSCHIJNEN VAN DE UNION I.V.M. HET CORONA VIRUS WORDT ONZE NIEUWSBRIEF DEZE MAAND LOS BEZORGD.

Meikevers

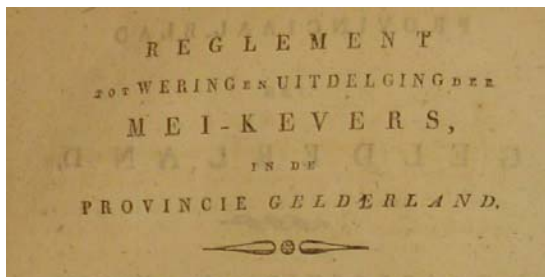
In het Regionaal Archief in Nijmegen worden van onze (oude) gemeente boeken bewaard met verslagen van de gemeenteraad. Je kunt daarin zien dat er ook al in het begin van de 18^e eeuw maatregelen (verordeningen) moesten worden bedacht om te zorgen dat de inwoners goed konden leven.

Ruim tweehonderd jaar geleden werden de landbouwers hier geplaagd door een enorme hoeveelheid meikevers. Ze vormden een probleem omdat de larven veel schade veroorzaakten aan de wortels van de gewassen. Als de kevers volwassen waren aten ze bomen volledig kaal. Daardoor vormden ze een bedreiging voor de voedselvoorziening.

In april 1817 is een reglement tot wering en uitdelging der meikevers uitgevaardigd.

Daarin staat dat meikevers die zich vertonen moeten worden gevangen, gedood en ingezameld. Daarbij mag men niet zonder toestemming op het land van iemand anders komen. De inwoners worden

in drie klassen ingedeeld, afhankelijk van de grootte van hun landerijen. Per klasse wordt de hoeveelheid te doden meikevers bepaald. Als men méér kevers vangt krijgt men een premie die kan oplopen tot 50 cent per "spint". (Een spint is een emmer van ongeveer 5 liter). Wie niet genoeg vangt moet 50 cent per spint betalen als boete. Om een en ander naar behoren te kunnen afhandelen moeten de resultaten in een tabel worden verwerkt en aan de provincie worden overlegd. De gedode kevers moeten na inlevering worden begraven, zo nodig moet de plaats waar begraven is aangewezen kunnen worden.

In de Raadsbesluiten van 2 mei 1818 kunnen we dan terugvinden wie de grootste landerijen in hun bezit hebben. Zij komen in de eerste klasse. Voor Alphen zijn dat Thomas de Grunt, Johannes Lagarde, Daniël Sterk en Jan Cornelis Steenbruggen. Ook het jaar daarna wordt er nog jacht gemaakt op de meikevers. Één grootgrondbezitter is uit het rijtje van de eerste klasse